DOKONALÍ

absynt

VINCENZO LATRONICO

absynt

VINCENZO LATRONICO

DOKONALÍ

ABSYNT 2026

Preložila Alexandra Lenzi Kučmová

VINCENZO LATRONICO

DOKONALÍ

Questo libro è stato tradotto grazie ad un contributo alla traduzione assegnato dal Ministero degli Affari Esteri e della Cooperazione Internazionale italiano.

Preklad tejto knihy vyšiel vďaka podpore talianskeho Ministerstva zahraničných vecí a medzinárodnej spolupráce.

© 2022, VINCENZO LATRONICO
PUBLISHED BY ARRANGMENT WITH THE ITALIAN LITERARY AGENCY
TRANSLATION © ALEXANDRA LENZI KUČMOVÁ
DESIGN & LAYOUT © PAVLÍNA S. MORHÁČOVÁ
ISBN 978-80-8203-711-4

„Tu bol ten pravý život,
ktorý chcú spoznať,
ktorý chcú viesť.“

Georges Perec: *Veci*
(Preložila Michaela Jurovská)

Pre Almu

PRÉZENT

DEJ PRÍTOMNÝ

Slnečné svetlo preniká do izby cez arkierové okno, sfarbuje do smaragdova deravé listy monstery pripomínajúce oblaky a napokon sa odráža od drevenej parketovej podlahe medovej farby. Stonky rastliny sa zľahka dotýkajú operadla kresla v škandinávskom štýle, na ktorom je obálkou nahor položený otvorený časopis. Oslepujúca zelená farba rastliny, červená obálka časopisu, petrolejová farba čalúnenia a svetlookrová farba podlahy sa vynímajú oproti zaprášeným bielym stenám a kúsku bledého koberca, ktorý sa stráca na okraji fotografie.

Na ďalšej fotografii je vidieť exteriér secesnej budovy s akantovými listami a betónovými citrusovými plodmi na rímsach. Spod vrstvy neónových grafitov, zvyškov roztrhaných plagátov a opadávajúcej farebnej omietky sotva presvitá biela fasáda a pod nánosmi špiny len ťažko rozoznať štukové tympanóny hlavného podlažia. Luxus typický pre začiatok dvadsiateho storočia a hrubá špina súčasnosti sa miešajú v slobodnej a dekadentnej atmosfére, dokonca s istou dávkou erotiky.

Pár okien je zadebnených vyblednutými OSB doskami, za inými zas vidno izbové rastliny a svetelné reťaze. Z jedného balkóna dokonca prevísa brečtanový vodopád až na chodník.

Kuchynskú linku zdobia lesklé reliéfne obdĺžnikové obkladačky, pracovná doska z hrubého dreva, vyvýšené keramické umývadlo v anglickom štýle, otvorené kredencové poličky so sklenými lekárenskými dózami naplnenými ryžou, obilninami, koreninami a kávou. Nechýbajú bielo-modré smaltované taniere a tyč, na ktorej visia liatinové hrnce a varechy z olivového dreva. Na sporáku stojí nerezová kanvica, japonský čajník a červený mixér. Na okennom parapete sú poukladané terakotové črepníky s bylinkami – bazalka, mäta, pažítka, korenie, majoránka, koriander, kôpor. Ako stôl slúži stará mramorová doska na vaľkanie cesta, stoličky pochádzajú zo školy. Stolík osvetľuje harmoniková lampa, ktorá je pripevnená na stene medzi litografiou ihličnatého stromu a reprodukciou britského plagátu z vojnových čias.

Obývačku zapĺňajú bujne rastúce nenáročné izbové rastliny, ktoré bezpečne stráži presklený výklenok balkóna: košatá monstera, ktorej listy sa rozrastajú do exteriéru; vysoký figovník lýrovitý v betónovom kvetináči; dve police prepchaté interiérovým

brečtanom, peperómiou ťahavou, starčekom previsnutým a pileou pieprovcovitou, ktoré siahajú až k parketám. V rohu na kope dôsledne vybraných šamlíkov a prevrátených debničiek sa nachádza menšia divočina z alokázií, mliečnikov obrovských, fikusu benjamína, filodendronu s páperovitými stonkami, strelícií a difenbachie. Za presklenými dverami je balkón s dvoma stoličkami, stolíkom, porcelánovým popolníkom a svetelnou reťazou.

Z opačnej strany vidieť zvyšok obývačky: nízky gauč a dánske kresielko so zaoblenými mahagónovými opierkami a hrubým bavlneným poťahom petrolejovej farby, tvídovú deku s rybím vzorom, elektrický kábel z tmavomodrej látky s vláknovou žiarovkou, kopy starých dizajnových časopisov *Monocle* a *New Yorker* na čiernom kovovom stolíku a pri nich mosadzný svietnik a sklenená misa plná ovocia. Ďalej skrinka so zaťahovacími dvierkami, na nej odrezky rastlín v skle, pavúčie rastliny či zelence chocholaté a už naklíčená kôstka avokáda, gramofón, dva stojace reproduktory napojené na elektrónkový zosilňovač umiestnený na nízkej poličke, trochu vyššie zbierka platní s niekoľkými vzácnymi kúskami vystavenými do priestoru – limitovaná edícia *In Rainbows* nemeckej

hudobnej skupiny Kraftwerk zo sedemdesiatych rokov. Dracéna vrhajúca tieň v tvare detskej ruky. Plagát festivalu elektronickej hudby Primavera Sound.

Obývačku zjednocuje koberec pieskovej farby zo Severnej Afriky s náznakom geometrických tvarov. Po stranách sú steny symetricky prerušené dvojkrídlymi dverami z recyklovaného dreva, na ktorom ešte vidno šmuhy pistáciovej farby. Sú zatvorené, čo neveľkému priestoru dodáva príjemnú a útulnú atmosféru, takmer pocit blízkosti. Obývačka je vhodným miestom na tiché rozhovory v prítmí počas zimných večerov. No na ďalšej fotografii štyri dokorán otvorené krídla dverí odhaľujú priamy priehľad z jednej miestnosti do druhej, ktorý zvýrazňujú symetrické medzery medzi parketami.

Izba naľavo slúži ako pracovňa pre dve osoby. Veľký biely lakovaný stôl s tenkými kovovými nohami je rozdelený na dve rovnaké časti: každá z nich má svoj externý monitor, bezdrôtovú klávesnicu, lampu s kĺbovým ramenom a veľké slúchadlá najrôznejších farieb. Pri jednej je kancelárska stolička zo sedemdesiatych rokov s chrómovanou nastaviteľnou nohou a tvarovaným sedadlom, k druhej patrí ergonomické kľakadlo z dreva a čiernej látky. Celú jednu stenu pokrývajú

poličky s poukladanými románmi a komiksami, prevažne v angličtine, sem-tam sa medzi nimi objavujú obrovské farebné monografie o Noordovi či Warholovi, Tufteho séria o infografikách, publikácie z Taschenu o dejinách typografie a o milánskych vstupných halách. Namiesto zarážok na knihy sú na poličkách betónové črepníky s malými sukulentmi, fotoaparát so šachtovým hľadáčikom, do ktorého sa pozeráte zhora, niekoľko spoločenských hier, ako napríklad Scrabble, Riziko či Catan. V rohu vidno router a tlačiareň na formát A3.

Jedna fotografia zachytáva atmosféru v kúpeľni, svetlo sem preniká cez úzku štrbinu a odráža sa od všetkých povrchov. Z tyče na záves prevísa veľký popínavý brečtan. Ťahá sa okolo okna a svojou sýtozelenou farbou ladí s dlaždicami podlahovej mozaiky, ktorými je obložená aj vaňa. Na okrúhlej skrinke s posuvnými dverami sa dajú rozoznať dôkladne zoradené fľaštičky s podobnými etiketami bielej, svetloružovej alebo svetlosivej farby a názvami značiek v tenkom bezpätkovom písme.

Na opačnej strane bytu sa nachádza spálňa. Hrubý matrac manželskej postele je položený na tatami. Čelo postele sa ukrýva za štyrmi našuchorenými vankúšmi a periny

prekrýva starosvetská prešívaná deka, ktorá predstavuje jediný farebný prvok uprostred neopracovaných ľanových obliečok na vankúše a paplóny, bielych stien a svetložltých tatami. Nechýbajú dve lampy, úzke kovové valce, z ktorých vytŕča vláknová žiarovka, dvaja symetrickí nemí sluhovia vedľa cestovného kufra slúžiaci na odkladanie vecí, jogamatka zrolovaná v kúte vedľa jednoručných činiek a posilňovacej gumy. Všetky fotografie sú ostré, s dobrým svetlom, iba jedna zachytáva izbu so zastretými závesmi a stenami osvetlenými pásmi oranžového svetla, ktoré preniká do izby, keď sa zobudíte neskoro a slnko je už vysoko. Možno je nedeľa a možno aj nie.

Život, ktorý tieto fotografie sľubujú, je pokojný, sústredený, ľahký.

V tomto živote sa pri svetle vychádzajúceho jarného a letného slnka popíja káva na balkóne, prezerajú sa titulky *New York Times* a novinky zo sociálnych sietí na tablete. Rastliny sa polievajú ako súčasť rutiny, ku ktorej patrí joga a raňajky obohatené rôznymi druhmi semienok. Pracuje sa, prirodzene, na laptope, ale skôr tempom maliara než úradníka: okamihy intenzívneho sústredenia za stolom sa striedajú s prechádzkami, videohovormi s priateľmi, ktorí vám ponúknu spoluprácu na nejakom projekte, vtipnými komentármi

na sociálnych sieťach, nákupmi na trhu s biopotravinami za domom. Dni sú dlhé – odpracovaných hodín je napokon asi viac než tých, ktoré si odrobí bežný úradník. Na rozdiel od neho sa však hodiny nepočítajú, pretože v tomto živote zohráva práca dôležitú úlohu bez toho, aby vás nevyhnutne utláčala alebo vydierala. Presne naopak, práca je zdrojom rastu a kreatívnych podnetov, rytmom, ktorý sprevádza príjemnú melódiu potešenia.

Je to však život, kde svoje miesto nachádza aj radosť, čo je zrejmé z tisícov detailov. Po dlhých dňoch nasleduje hodina núteného odpojenia, počas ktorej sa popíja aperitív v bare alebo listuje časopis, ľudia sú schúlení na gauči a užívajú si príjemné teplučko v byte, kým vonku mrzne. Pozornosť venovaná kráse a potešeniu sa rozpúšťa v každodennosti ako šumivé vitamíny.

Je to šťastný život – alebo tak aspoň pôsobí na fotografiách, ktoré dopĺňajú inzerát ponúkajúci byt na krátkodobý prenájom za stoosemnásť eur na deň, plus poplatok za upratovanie pre Ukrajinku, ktorá je platená cez francúzsky gig-workingový portál s daňovým sídlom v Írsku, a ešte pre platformu turistických prenájmov s kanceláriou v Kalifornii a daňovým sídlom v Holandsku. Netreba zabudnúť na poplatok pre správcu online